

u Vianneya

INFORMATOR PARAFIALNY - DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

Wielki Post
modlimy się
i odpoczywamy
od grzechów

Droga Krzyżowa
PIĄTKI 9. 17.15

GORZKIE ŻALE
NIEDZIELA po SUMIE

RZYMSKOKATOLICKA PARAFIA
św. Jana Marii Vianneya
 05-825 Książenice, Al. E. Marylskiego 5, tel: 601-31-97-15

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1 marca 2015

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

1. W okresie Wielkiego Postu zapraszam na **NABOŻEŃSTWA WIELKOPOSTNE**, czyli:
 - GORZKIE ŻALE** - w niedziele - po SUMIE.
 - DROGA KRZYŻOWA** - w piątki - o godz. 17.15.
 2. Rodziców dzieci pierwszokomunijnych zapraszam na spotkanie w poniedziałek, 2 marca o godz. 19-tej. Dzieci przygotowujące się do I Komunii św. przyjdą na spotkanie w czwartek o godz. 16.30.
 3. W środę NOWENNA do M.B. Nieustającej Pomocy i Msza św. o godz. 18-tej.
 4. W tym tygodniu I Piątek miesiąca.
 - a. Od godz. 16-tej wystawienie i adoracja Najświętszego Sakramentu. W czasie adoracji możliwość spowiedzi.
 - b. O godz. 17.15 Droga Krzyżowa.
 - c. Na zakończenie Drogi Krzyżowej odmówimy Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa i Akt Wynagrodzenia; będzie udzielona Komunia św.
 - d. Msza św. o godz. 18-tej.
- Szczególne zaproszenie kieruję do **MINISTRANTÓW** i **BIELANEK**. W tym tygodniu nie będzie innych spotkań dla Służby Liturgicznej.
5. W zakrystii i kancelarii można zamówić intencję Mszy św. Kancelaria czynna w:
 - a. ŚRODY - od 17.00 do 17.30
 - b. CZWARTKI - od 09.00 do 09.30

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

01/03/2015 II Niedziela Wielkiego Postu

08:00 + *Marzenę Halberszta w tydzień od śmierci oraz w int. rodziny Zmarłej aby w swojej załobie otrzymała pociechę płynącą z wiary.*

10:00 *O bł. Boże dla Pauliny i Kacpra oraz Agnieszki i Krzysztofa.*

12:00 **SUMA w int. Parafian**

02/03/2015 Poniedziałek

18:00 + *Kazimierę Majer w 6 r.śm. i Stanisława Majer w 14 r.śm.*

03/03/2015 Wtorek

08:00 *Błagalna o łaskę nawrócenia oraz odnowy miłości małżeńskiej (2).*

04/03/2015 Środa

18:00 *Błagalna o łaskę nawrócenia oraz odnowy miłości małżeńskiej (3).*

05/03/2015 I Czwartek m-ca

08:00 **O powołania do kapłaństwa sakramentalnego.**

06/03/2015 I Piątek m-ca

18:00 *Wynagradzająca najświętszemu Sercu Pana Jezusa.*

07/03/2015 I Sobota m-ca

08:00 *Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny.*

08/03/2015 III Niedziela Wielkiego Postu

08:00

10:00 + *Władysławę Gil w 1 r. śm. i Jana Gil w 17 r. śm.*

12:00 **SUMA w int. Parafian**

Żal i poprawa – duchowy trening

Jeśli serce zalega lodowiec, trzeba ten lód z siebie wypląkać.

/Anna Kamieńska/

I nie zawsze muszą to być łyzy, które zobaczą koledzy, mama, ksiądz w konfesjonale. Płakać ma twoja dusza. Jak? Może właśnie teraz przyszedł czas, żebyś poznał odpowiedź na to trudne pytanie. Spróbuj wejść do laboratorium serca i poddać analizie dwa rodzaje kropli: łyzy żalu za grzechy i pot postanowienia poprawy. Poznaj także skład „energetyzującego napoju”, który jest potrzebny w sytuacji długotrwałej pracy nad kondycją własnego serca.

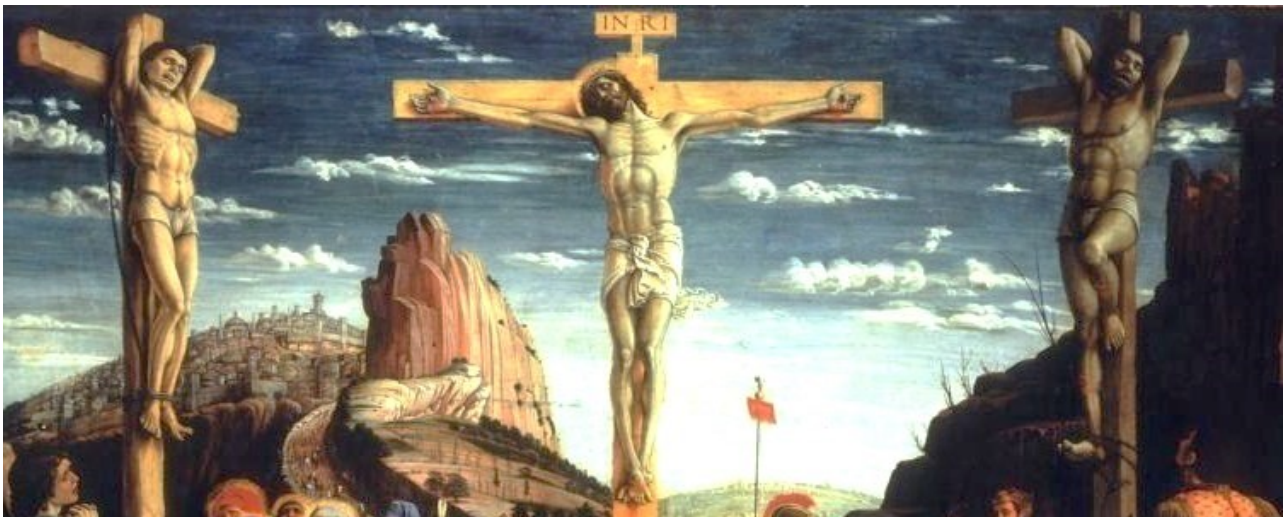
Zajęcia w tym laboratorium mogą okazać się czasem dość skomplikowane, bo niełatwo jest poznawać i „rzeźbić” swoje serce. Jeśli jednak będziesz uważny i wytrwały, z pewnością na końcu krzykniesz: *Eureka!*

The graphic contains the following elements:

- Top left: A red heart icon made of small squares, with the text "Serce 2.0" below it.
- Top right: A logo for "Kraków ŚDM" with a stylized flame and cross.
- Center: The text "MASZ JUŻ MASĘ? GRZECHOWA" in blue and red, with a yellow question mark.
- Center: An illustration of a muscular yellow and black arm holding a dumbbell.
- Below the arm: The text "POPRAĆ NAD RZEŹBĄ DUCHOWA" in red and blue.
- Bottom center: The text "DUCHOWY FITNESS" in large, bold, blue and yellow letters.
- Bottom left: The text "DUCHOWA SIŁOWNIA:" in blue.
- Bottom right: A yellow arrow pointing left.
- Right edge: A vertical URL "www.kdm.org.pl" and the text "Projekt graficzny: Misjonarze Świętej Rodziny".

Trudna sztuka przebaczenia

Każde doświadczenie krzywdy jest bolesne. Człowiek cierpi gdy jest przez innych upokarzany, wykorzystywany, gdy ktoś fałszywie go oskarża, ogranicza jego wolność, rani jego uczucia. Krzywda wybaczona może być dla człowieka darem, okazją do wzrostu duchowego, miejscem szczególnej wrażliwości na potrzeby i uczucia innych. Krzywda niewybaczona ma destrukcyjny wpływ na życie osoby skrzywdzonej - rodzi uczucia lęku, gniewu i złości, powoduje skłonność do przypisywania innym złych intencji, niszczy postawy miłości i zaufania. Krzywda nie zawsze jest intencjonalna. Czasem krzywdzenie innych jest sposobem odreagowania własnych, skumulowanych napięć i stresów. Refleksja przychodzi wtedy zaraz po zdarzeniu, tylko że słowa zostały już wypowiedziane, a zachowania nie można już cofnąć. Zdarza się też, że człowiek nie dostrzega zła, które wyrządza drugiemu i żyje w błędnym przekonaniu o słuszności swojego postępowania.

Przebaczenia nie należy mylić z pojednaniem. To są dwa różne procesy, choć ze sobą powiązane. Przebaczenie ma charakter doświadczenia wewnętrznego. Jest osobistą decyzją odpuszczenia winy temu, który nas skrzywdził. Przebaczenie nie jest usprawiedliwieniem. Przebaczyć to nie znaczy zapomnieć – raczej zagoić ranę, o której będziemy pamiętać że istniała, ale której wspomnienie nie będzie już bolesne. Dokonuje się w głębi ser-

ca i nie zależy od aktualnej postawy sprawcy krzywdy. Można przebaczyć także wtedy, gdy winowajca nie poczuwa się do własnej odpowiedzialności za wyrządzone zło lub gdy nadal trwa w postawie niechęci, nieżyczliwości lub wrogości. Z kolei pojednanie wymaga wzajemnego pokonania uprzedzeń, urazów, niechęci i nieżyczliwości. Rozpoczyna się wtedy, gdy osoba skrzywdzona przebacza, wyciągając rękę na

zgode, a winowajca dostrzega swój błąd. Pojednanie wymaga szczerości, wzajemnego zrozumienia, wyjścia sobie naprzeciw, wyrażenia gotowości naprawienia krzywdy w takim wymiarze w jakim jest to możliwe.

Przebaczenie wymaga przede wszystkim uświadomienia sobie doznanej krzywdy poprzez powrót do bolesnych i trudnych wspomnień. Jakie słowa, gesty i zachowania poprzedziły zaistniałą sytuację? Co się tak naprawdę wydarzyło? Jakie uczucia i myśli towarzyszyły zranieniu? Co najbardziej zabolowało? Nazwanie krzywdy boli, ale przypomina dezynfekowanie rany – jest koniecznym etapem jej leczenia. Kolejnym krokiem zmierzającym do przebaczenia jest próba spojrzenia na zaistniałą sytuację w taki sposób, aby zauważyć w niej perspektywę drugiej strony konfliktu. Chodzi o dostrzeżenie w sytuacji krzywdy również własnej odpowiedzialności (nie dotyczy to aktów przemocy oraz zranień okresu dzieciństwa). Warto też podjąć próbę zrozumienia sprawcy. Dlaczego tak się zachował? Jakie były motywy jego działania? Próba zrozumienia sprawcy krzywdy ułatwia proces przebaczenia ponieważ pozwala zobaczyć w nim niedoskonałego człowieka, razem z jego wadami i słabościami. Takie odwrócenie ról wymaga dystansu do siebie samego i przynajmniej częściowego obiektywizmu. Konieczna jest więc tutaj osobista refleksja, a często również pomoc kogoś zaufanego, który wskaże obszary konfliktu zniekształcone naszym

emocjonalnym zaangażowaniem. Etapem końcowym powinno być wyrażenie przebaczenia – na początek w dialogu z samym sobą: wypowiedzenie na głos „przebaczam”. Jedno słowo nie uleczy w sercu rany, prawdopodobnie trzeba będzie jeszcze je powtórzyć, może nawet kilkukrotnie, ale za każdym razem powinna być odczuwana choćby minimalna ulga. Jeżeli wyrażenie przebaczenia nie chce „przejsć przez gardło”, należy zadać sobie pytanie dlaczego tak się dzieje. Może upłynęło jeszcze zbyt mało czasu i nie jesteśmy gotowi spojrzeć na sytuację obiektywnie? Czy prosiliśmy Boga o łaskę przebaczenia? Może chęć wybaczenia jest pozorna, bo wygodniej jest nam żyć w roli ofiary? Może mamy naturę perfekcjonisty i nie tolerując u siebie najmniejszych nawet błędów mierzymy innych swoją miarą? A może my też skrzywdziliśmy kogoś w podobny sposób i brakiem przebaczenia zagłuszamy własne poczucie winy?

W procesie pojednania pierwszy krok powinien zrobić nie ten kto więcej zawinił, ale ten kto ma więcej sił psychicznych i duchowych, osoba bardziej otwarta na innych i łatwiej nawiązująca relacje. Większa wina nie oznacza większej kary. Wzajemne licytowanie wielkości krzywdy świadczy o tym, że pojednanie nie jest jeszcze możliwe. Doświadczenie pokazuje, że za pojednanie części czują się odpowiedzialne osoby skrzywdzone.

Osoba skrzywdzona może zaproponować, temu kto ją zranił, rozmowę o własnym doświadczeniu krzywdy. Taka rozmowa jest zazwyczaj bardzo trudna i wymaga dobrego przygotowania, nie powinna więc być podejmowana pod wpływem chwilowego żalu, gniewu czy w stanie nieuporządkowanych uczuć. Dialog o trudnej przeszłości może być wielkim wzajemnym darem ale tylko wtedy gdy jest podejmowany w stanie wolności wewnętrznej, w duchu miłosierdzia i pojednania. To nie tylko wyrażenie własnych uczuć, ale również zachęcenie drugiej strony do takiej samej otwartości w opowiadaniu o własnych przeżyciach i motywach postępowania. Pojednaniu zazwyczaj towarzyszy uczucie ulgi wewnętrznej. Często okazuje się, że wielkość odczuwanego żalu i gniewu wynikała nie tyle z samego skrzywdzenia, ile z nagromadzenia negatywnych emocji.

Nie będąc gotowym do wyrażenia chęci pojednania w sposób słowny, można je przekazać za pomocą gestów i postawy życzliwości. Propozycja wspólnego spotkania, np. przy okazji świąt czy drobnego prezentu z okazji imienin mogą być dobrą okazją do pojednania. Proste ludzkie gesty mogą często wyrazić to samo co rozmowa i odnoszą – niekiedy po dłuższym czasie – wyraźny skutek. Sprawca krzywdy w odpowiedzi na nasze gesty może stać się uważniejszy, bardziej wrażliwy, czasem sam zaczyna się tłumaczyć z pewnych przeszłych zachowań.

Szczególny rodzaj pojednania dotyczy osób, które już nie żyją. Jest to doświadczenie szczególnie bolesne, bo związane ze świadomością, że w pełnym ludzkim wymiarze nie jest ono już możliwe. Wobec zmarłych, z którymi żyliśmy w konflikcie, łatwiej rodzi się w nas wielkie poczucie winy. Pojednanie z osobą zmarłą to przede wszystkim podjęcie próby spojrzenia na zaistniałą sytuację z całym realizmem, bez lęku i bez poczucia winy. Śmierć nie zmniejsza ani nie zwiększa naszej odpowiedzialności za konflikt ze zmarłym, ale nie zwalnia nas także z uczciwego spojrzenia na zaistniałą sytuację. Wiara w „świętych obcowanie” sprawia, że również po śmierci możemy zaistniałą sytuację naprawić. Proces pojednania ze zmarłym polega na budowaniu w sobie przekonania, że osoba ta patrzy teraz na ludzką rzeczywistość z zupełnie innej perspektywy. Zmarły jako pierwszy przebaczył nam już wszystko. Rozumie nas teraz lepiej niż my samych siebie, obiektywnie dostrzega konflikt, jego źródło i konsekwencje. Nie tyle powinniśmy go prosić o wybaczenie, co o wstawienictwo, abyśmy i my mogli to wszystko w pełni zrozumieć. Pojednanie ze zmarłym to przede wszystkim pojednanie z Bogiem i samym sobą.

(J.Z.)

Bibliografia:

W. Stefan „*Uzdrawianie relacji*” Wyd. Salwator, 2013

O. J. Augustyn „*Ból krzywdy, radość przebaczenia*” Wydawnictwo M, 2012

(1) CO TO JEST MODLITWA ?

Ta książka przeznaczona jest dla wszystkich, którzy pytają:

Modlić się...
Co to takiego?

Jak
to się
"robi"?

Co
trzeba wtedy
mówić?

I czemu
to wszystko
służy ?..!

A także dla tych, którzy sądzą, że:

Modlitwa
jest nudna
...

Przeznaczone dla
specjalistów

Dla
dewotek

albo dla
ludzi, którzy
są podporą
Kościoła.

Oczywiście ta książka
nie podaje gotowych recept:

Nie jest też zbiorem formułek!

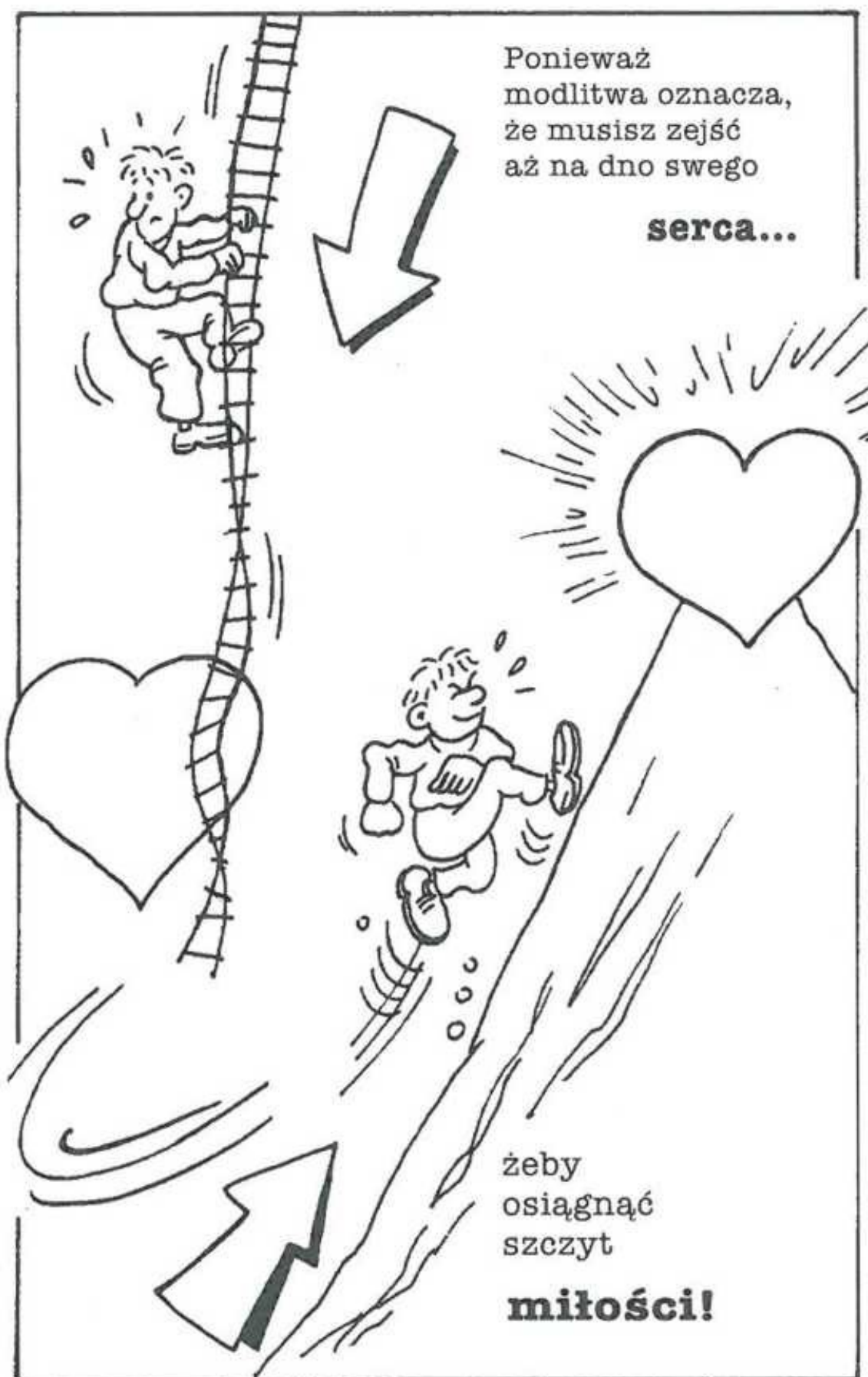
Nie jest także
rozprawą teologiczną,
ani mistycznym
traktatem...

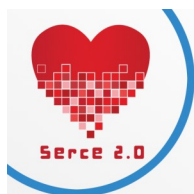

Spowiedź - antywirus dla duszy

Baza wirusów została zaktualizowana...

Jeśli korzystasz z programu, który podaje taki właśnie komunikat, pewnie czasem masz go serdecznie dość. Ciągłe to samo zdanie - strasznie de-nerwujące. I nawet nie zastanawiasz się, jak ważna jest taka aktualizacja. Mimo całej twojej znajomości systemu, nie dasz rady sam ogarnąć wszystkiego, co zagraża komputerowi z sieci. Jeśli zaniedbasz, może potem nie być kolorowo...

W życiu jest podobnie. Kiedyś podczas chrztu dostałeś prezent. I nie chodzi o nowego Xboxa (choć pewnie gdybyś go dostał, radośnie wyskoczyłbyś z wózka albo becika). Ten prezent można tajemniczo nazwać: SG. O co chodzi? Sanctifying Grace - Łaska Uświęcająca. Program, bez którego twój duchowy system nie mógłby zostać uruchomiony. Zatroszcz się, żeby stale był aktualizowany.

Twój najlepszy antywirus

ODKAŻAMY:

Rzymskokatolicka Parafia
św. Jana Marii Vianneya
w Książenicach

Al. E. Marylskiego 5
05-825 Książenice
kKom.: 601-31-97-15
E-mail: parafia@jan-maria-vianney.pl
<http://www.bozia24.pl>
www.bozia24.pl

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

MSZA ŚW.

NIEDZIELE i UROCZYSTOŚCI

- godz. 8.00;
- godz. 10.00 (z udziałem dzieci)
- godz. 12.00 (SUMA w int. Parafian)

DNI ZWYKŁE

- wtorek, czwartek i sobota - godz. 08.00
- pozostałe dni - godz. 18.00

NABOŻEŃSTWA w CIĄGU ROKU

MAJOWE

- niedziele i uroczystości bezpośrednio po Sumie,
- w pozostałe dni - o godz. 17.30

CZERWCOWE

- niedziele i uroczystości bezpośrednio po Sumie,
- w pozostałe dni - bezpośrednio po Mszy św.

RÓŻAŃCOWE (październik)

- niedziele i uroczystości bezpośrednio po Sumie,
- we wtorki i czwartki - godz. 08.30
- w pozostałe dni - godz. 17.30

WIELKI POST

DROGA KRZYŻOWA

- w piątki Wielkiego Postu - godz. 17.15

GORZKIE ŻALE

- w niedziele Wielkiego Postu - bezpośrednio po Sumie

ADWENT

RORATY

- we wtorki, czwartki i soboty ADWENTU - godz. 07.00

OFIARA CHRYSSTUSA

MSZA ŚWIĘTA

Czym jest dla Ciebie ?